

това бѣ единъ случай на евангелско обращеніе. Онзи чловѣкъ бѣ промѣненъ, съвършено коренно, и мѣгновенно промѣненъ чрѣзъ Божіѣ-тѣ сыѣ. Въ този случай *развитіе-то* не играе никаква роль; това е, “кризисъ” отъ единый-тѣ край до другой-тѣ. Но защо да ся спирамы да размножавамы объясненія? Свѣтъ-тѣ е пѣленъ отъ тѣхъ. Тѣ не ся въображаемы картины но дѣйствителны събытія; не теоретически или риторически, но практически опытности; не едно прѣдставленіе на това, което може да стане, но това което е станало, и става по цѣлый свѣтъ, сѣкой день. Чловѣцы могатъ дѣйствително да любятъ явленія-та и другари-тѣ които тѣ нѣкогашъ сѣ ненавиждали, и ще вършѣтъ това което нѣкогашъ сѣ ся мыслили за неспособны да вършѣтъ. Законовѣдцы сѣдіе и сенатори, които проповѣдватъ Христа по нашы-тѣ улицы и церкви, сѣ едно благородно и убѣдительно объясненіе. Чловѣцы могатъ да бѣждѣтъ промѣненны отъ себѣлюбивы на благодарѣтели; отъ като не правѣтъ нищо да угоди тѣ на Бога, да струватъ сичко за да му угоди тѣ; отъ нѣманіе нищо общо съ Христа, да иматъ сѣко нѣщо общо съ него. Ако днесъ единъ чловѣкъ е жестокосердеченъ, неотстъпчивъ и неблагодѣтеленъ, той може утрѣ чрѣзъ благодать-тѣ Божіѣ, да стане милостивъ, да не ся раздражнява лесно